

РЕШЕНИЕ

№ 1831

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **14048** по описа за **2019** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С Решение от 25.07.2017г. на Софийски районен съд, III Гражданско отделение, 88-ми състав по гр.д.№ 22761/2016г. е оставена без уважение жалбата на И. А. Б. срещу отказ на кмета на Район „П.“-СО да издаде заповед по § 4к, ал.7 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/ за възстановяване на правото на собственост на наследниците на С. Д. Ш. и М. Б. Д. върху поземлен имот с идентификатор 14831.6509.2067, с площ от 1421 кв.м по одобрената кадастрална карта, съответстващ на имот пл.№ 2067 по Плана на новообразуваните имоти на м.“Терасите“, обективиран в писмо изх.№ РПН-16-ГР94-163/26.01.2016г.

По реда на инстанционния контрол решението е отменено с Решение № 4524/04.07.2018г., постановено по адм.д. № 13746/2017г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд като дадените задължителни указания са при новото разглеждане на делото да бъдат събрани доказателства за одобряването от областния управител на ПНИ за местността, да се изследва въпросът относно характера на заповедите по § 4к, ал.7 ЗСПЗЗ, съответно налице ли са предпоставките за издаването ѝ в конкретния случай, или не.

При новото разглеждане на делото от Софийски районен съд е постановено

обжалваното в настоящото производство Решение № 225066/25.09.2019г. по гр.д. № 52041/2018г., с което обжалваният отказ е отменен и делото като преписка е върнато на административния орган за ново произнасяне.

Решението е оспорено от административния орган – кмета на Район „П.“-СО, като с доводи за нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, се моли за отмяната му. Твърди се също, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, в противоречие със събраните доказателства. Съдът не обсъдил обстоятелството, че за част от имота вече има издадена заповед по § 4к, ал.7 ЗСПЗЗ, като същата не е оспорена и е влязла в сила, не коментирал обстоятелството, че по отношение на имота има спор за собственост, не съобразил, че оспореното писмо има само уведомителен характер. В съдебно заседание, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът И. А. Б., редовно и своевременно призван за съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв.М., която поддържа становище за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение на Софийски районен съд намира за правилно и законосъобразно. Мотивира доводи за отсъствие на сочените в жалбата пороци на атакувания съдебен акт като съдът е обсъдил представеното писмено доказателство, ведно с останалите доказателства по делото, вкл. заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза, установяващо, че процесният имот с идентификатор 14831.6509.2067 изцяло съответства по граници и по графична площ на имот № 2067 по плана на новообразуваните имоти, приет през 2005г. В тази връзка съдът е обсъдил и решението на Административен съд София-град от 2012г., във връзка с което е направил крайните си изводи правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноските по делото.

Заинтересованата страна В. Й. Б., редовно и своевременно призвана, не се явява в съдебно заседание, представлява се от адв.Танков, който моли касационната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Твърдените в касационната жалба основания за спор за материално право намира, че не са налице, тъй като към настоящия момент не съществува друг собственик на имота. Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованите страни М. И. Б., Д. М. Б. и С. М. Д., редовно и своевременно призвани, не се явяват и не се явяват в съдебно заседание, не ангажират становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а оспореното решение намира за правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.209 АПК и служебно, на основание чл.218, ал.2 АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, имащо право на касационна жалба, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Производството пред районния съд е образувано по подадената от И. А. Б. жалба срещу Писмо изх.№ РПН16-ГР94-163/26.01.2016г. на кмета на Район „П.“-СО, в което е обективиран отказ по подаденото от жалбоподателя заявление вх.№ РПН16-ГР94-163/20.01.2016г., с което той е поискал издаването на заповед, с която да бъде възстановено правото на собственост на наследниците на С. Д. Ш. и М. Б. Д. върху поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 14831.6509.2067 с площ от 1421 кв.м по одобрената със Заповед № РД-18-37/04.07.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, кадастрална карта, който съответства на имот с пл.№ 2067 по плана на новообразуваните имоти /ЛНИ/ на м.“Терасите“, одобрен със Заповед № РД-15-330/02.11.2005г. на областния управител на Област С., в имотния регистър към който са вписани наследодателите на жалбоподателя. Отказът е мотивиран с това, че за посочения имот има данни за издаден нотариален акт № 35, том IX, дело № 1483/1992г., с който се признава Б. К. Н. за собственик на 1000 кв.м от имота.

Предвид съдържанието на заявлението, производството е квалифицирано като такова по реда на § 4к, ал.7 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ПЗР ЗСПЗЗ/.

Отказът е оспорен като незаконосъобразен поради това, че към заявлението са били приложени всички необходими документи, удостоверяващи собствеността на наследодателите на жалбоподателя върху имота, като освен това, това обстоятелство е било вписано и в регистъра на имотите - неразделна част от плана новообразуваните имоти по чл.28, ал.4 ППЗСПЗЗ.

Въз основа на представените и приети по делото доказателства, съдът е установил, че с Решение № 3031/04.12.1995г. на ПК – [населено място], [община], е било възстановено правото на собственост на наследниците на С. Д. Ш. и М. Б. Д., върху индивидуализирани в решението поземлени имоти. Съгласно удостоверение за наследници изх. № 073/26.04.2013г., починалата на 24.06.1988г. М. Б. Д. е оставила наследници по закон – М. С. Б. - син и М. И. Б. - съпруга на починалия ѝ син А. Б. и И. А. Б. - внук. Същите наследници по закон е оставил и починалия на 09.09.1988г. С. Д. Ш., установено от представеното по делото Удостоверение за наследници изх. № 072/26.04.2013г.

Със Заповед № РД-15-330/02.11.2005г. на областния управител на Област С., на основание § 4к, ал.6 ПЗР ЗСПЗЗ е одобрен план на новообразуваните имоти на м.“Терасите“, [населено място], Столична община, като неразделна част от нея е кадастралният регистър на недвижимите имоти, в който като собственици на процесния имот са вписани наследодателите на жалбоподателя.

Със Заповед № РД-09-270/19.06.2009г. на кмета на Район „П.“-СО е одобрено попълване в кадастралната основа на поземлен имот № 5503 по ПНИ на м.“Терасите“, [населено място], при образуване на поземлен имот № 5504 и заличаване на поземлен имот № 2067. Тази заповед съдът е установил, че е отменена с Решение № 366/23.01.2012г., постановено по адм.д. № 10234/2011г. по описа на Административен съд София-град, влязло в сила на 14.03.2013г.

Със Заповед № РД-64-04/21.02.2011г. на кмета на Район „П.“-СО е възстановено правото на собственост на наследниците на С. Д. Ш. и М. Б. Д. върху новообразуван имот в строителни граници - ПИ пл. № 5504, кад. район № 6109, м.“Терасите“ в землището на [населено място], с площ от 422,10 кв.м като съгласно приложената към заповедта скица, имотът представлява част от стар поземлен имот № 2067.

По делото е прието и заключение на съдебно-техническа експертиза, от което е

установено, че процесният имот представлява поземлен имот с идентификатор 14831.6509.2067 по кадастралната карта на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-37/04.07.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 1421 кв.м; същият е нанесен в кадастралната карта на [населено място] като за неговите кадастрални граници са послужили кадастралните граници на имот с № 2067, кад. район 6109 по ПНИ на [населено място], м.“Терасите“, одобрен със Заповед № 15-330/02.11.2005г. на областния управител на Област С. като кадастралните граници на двата имота напълно съвпадат.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът е приел, че е сезиран с допустима жалба – подадена в срок от активнолегитимирана страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, а разгледана по същество е основателна.

За да достигне до този извод съдът е мотивирал, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при отсъствие на допуснати процесуални нарушения, но при неправилно приложение на материалния закон, тъй като при издаване на заповедта по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ административният орган действа в условията на обвързана компетентност, тъй като съдържанието ѝ следва да възпроизведе данните по плана на новообразуваните имоти и регистъра към него.

Административен съд София-град, след като обсъди твърденията и доводите на касатора и възраженията на ответника и заинтересованите страни и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл.218, ал.2 АПК, намира същото за валидно, допустимо и правилно.

Изводите на съда относно характера на заповедите по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ са изцяло в съответствие с приложимата нормативна уредба и съдебната практика. Производството по издаване на заповед от кмета на общината на основание § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ, е етап от процедурата по възстановяване, съответно придобиване на право на собственост върху новообразуваните имоти, следващ изработването и влизането в сила на ПНИ по § 4к, ал.1 ПЗР ЗСПЗЗ вр. чл.28, ал.4 ППЗСПЗЗ. Необходими предпоставки за издаването ѝ, следвайки поредността, посочена в разпоредбата на § 4к, ал.1 и сл. ЗСПЗЗ, е наличието на влязъл в сила план на новообразуваните имоти с отразяване в регистъра към него на собствеността на имота. Когато тези условия са налице, административният орган е обвързан от подаденото до него заявление и следва да издаде заповедта със съдържанието, посочено в правната норма - местоположението, границите, съседите, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях, т.е. съдържанието ѝ следва да съответства на записванията в кадастралния регистър към ПНИ. Отказ за издаване на заповед по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ може да бъде постановен само ако посочените материалноправни предпоставки за издаване на искания акт не са налице.

Както вярно е установил съдът, в настоящия случай е налице одобрен и влязъл в сила ПНИ, съответно в кадастралния регистър на недвижимите имоти към него, имот с идентификатор 14831.6509.2067 по кадастралната карта на [населено място] е вписан като собственост на С. Д. Ш. и М. Б. Д., въз основа на Решение № 3031/04.12.1995г. на ПК – [населено място], [община], съответно съгласно заключението на вещото лице същият е нанесен в кадастралната карта на [населено място] като за неговите кадастрални граници са послужили кадастралните граници на имот с № 2067, кад. район 6109 по ПНИ на [населено място], м.“Терасите“ като кадастралните граници на двата имота напълно съвпадат. При тези фактически установявания

административният орган е бил длъжен да издаде поисканата от оспорващия заповед със съдържанието, съответстващо на вписванията в ПНИ и регистъра към него. Като е постановил оспорения отказ касационният жалбоподател е приложил неправилно материалния закон и е осъществил отменителното основание по чл.146, т.1 АПК, в каквато насока са и изводите на съда в обжалвания съдебен акт.

Неоснователно, предвид изложеното, намира съдът възражението за необоснованост на съдебния акт. В изпълнение на дадените от касационната инстанция с отменителното решение задължителни указания, административната преписка е попълнена служебно от съда, като изводите си той е основал въз основа на всички събрани по делото доказателства. Направените изводи по приложението на материалния закон са изцяло основани на фактическите установявания, направени въз основа на тези доказателства, поради което неоснователно се явява и възражението за постановяване на съдебния акт при неизяснена фактическа обстановка. Обратно на твърденията в касационната жалба, оспореното писмо, обективизиращо отказ за издаване на заповед по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ, няма само и единствено уведомителен характер. За естеството на административния акт следва да се съди не по неговата форма, а по неговото съдържание, като в случая уведомяването на ответника по касация с оспореното писмо, че за 1000 кв.м от претендиращия имот има издаден нотариален акт и следва спорът за материално право да бъде решен по съдебен ред, представлява именно отказ за издаване на акт по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ. В производството по оспорването му пред съда предмет на контрол е наличието или не на предпоставките за издаване на заповед с посоченото правно основание. Наличието на данни за спор за собственост не може да послужи на административния орган като основание за отказ за издаване на заповед по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ. При спор за материално право правата си страните могат да осъществят по общия исков ред – в този см. Решение № 3090 от 01.03.2012г. по адм. д. № 7585/2011г., IV отд. на ВАС.

Що се касае до издадената Заповед № РД-64-04/21.02.2011г. на кмета на Район „П.“-СО, с която е възстановено правото на собственост на наследниците на С. Д. Ш. и М. Б. Д. върху новообразуван имот в строителни граници - ПИ пл. № 5504, кад. район № 6109, м. „Терасите“ в землището на [населено място], с площ от 422,10 кв.м, същата следва да бъде съобразена при новото произнасяне на административния орган по подаденото от И. А. Б. заявление вх.№ РПН16-ГР94-163/20.01.2016г.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на ответника в касационното производство и заинтересованата страна В. Й. Б., направените разноски по производството. Такива са доказани в размер на 600 лева за ответника по касационното оспорване И. А. Б., представляващи заплатеното адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.22 по делото, и в размер на 800 лева за заинтересованата страна В. Й. Б., представляващи заплатеното адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.23 по делото.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 225066/25.09.2019г., постановено по гр.д. № 52041/2018г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. А. Б. сумата в размер на 600 /шестстотин/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Й. Б. сумата в размер на 800 /осемстотин/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.